

I april arrangerade föreningen Iraksolidaritet ett seminarium för att se till att brott som ockupationen begår ska komma i fokus. Mohamad Tareq, chefen för Studiecetret för mänskliga rättigheter och demokrati i Falluja, gav en skakade skildring av vad som nu utspelar sig i Irak.

Som ett resultat av amerikansk diplomati meddelade FN:s rapportör för mänskliga rättigheter i Irak för en tid sedan att det inte längre fanns något behov av att övervaka de mänskliga rättigheterna i landet. Saddam var ju gripen och landet inte längre ockuperat. Resultatet blev att 26 irakiska organisationer beslöt att själva att övervaka frågan, de utsåg Mohamad Tareq till rapportör

– Skulle det inte behövas en övervakare av de mänskliga rättigheterna efter att hundratusentals irakier dött som ett direkt resultat av ockupationsmaktens våld, frågar sig Mohamad Tareq.

Han menar att om de internationella måttstockarna ska ha någon relevans måste inte bara Saddam utan också Bush åtalas för sina brott mot Iraks folk. Som rapportör har hans största framgång hittills varit en rapport om amerikanarnas användning av vit fosfor i Falluja. Som en följd av sitt arbete har han efter hot tvingats fly till Jordanien.

USA bröt uppgörelse

Men när amerikanerna först kom till staden Falluja 2003 satt Mohamad Tareq i stadens fullmäktige. Han berättar att invånarna bestämde sig för att inte ta upp striden med amerikanerna inne i staden, eftersom de civila förlusterna då hade blivit stora. Istället tog stadsfullmäktige kontakt med amerikanerna och en överenskommelse slöts om att USA:s soldater inte skulle beträda själva stadskärnan.

Tre dagar senare gick USA in i Falluja med trupp. Fredliga demonstrationer utbröt mot vilka amerikanerna öppnade eld.

– Detta var startpunkten för stadens motstånd, berättar Tareq. Amerikanerna kunde ha hållit sin del av avtalet och valt en fredlig väg.

– Utegångsförbud på kvällarna motiverades sedan med att "terrorister behöver inte gå och be", men det var Fallujas folk som

Människorättscenter i Falluja avslöjar USA:s förbrytelser

stängdes inne. Denna typ av kollektiv bestraffning är inte bara förbjuden enligt internationell lag – den visar också att USA ser alla Fallujabor som terrorister.

Några månader senare inleddes Operation Vigilant Resolve, som var namnet på den massförstörelse av staden som syftade till att återta kontrollen. Resten är nutidshistoria.

Hela staden straffas

Falluja blev motståndets starkast lysande stjärna. Befolkningen försvarade sin stad, sig själva och sina familjer

Numera är staden omringad av amerikanska vägspråror. För att komma in krävs ID-kort.

– Det hela är en gigantisk kollektiv bestraffning, säger Tareq och visar upp sitt ID-kort utfärdat av ockupationsmakten. Symboliken är glasklar.

– Var finns den irakiska myndigheten? Borde inte de utfärda ID-korten, frågar han retoriskt och småler.

– Se på de irakiska säkerhetsstyrkorna som USA nu utbildar. Vad gör dom? Jo de skyddar de amerikanska soldaterna. Borde de inte skydda det irakiska folket mot de amerikanska soldaterna?

På frågan vilken som är hans bild av motståndsrörelsen, svarar Mohamad Tareq att man först måste förstå varifrån viljan att göra motstånd kommer. Han menar att den är sprungen ur en verklighet där människor är rädda för att de själva eller medlemmar i ens familj ska förlora livet om man inget gör.

– Det irakiska folket är hotat till livet av ockupationen och de försvarar sig mot detta hot.

Mohamad Tareq berättar att från början var protesterna oftast fredliga och att många fortfarande väljer att protestera med fredliga medel inklusive han själv och hans organisation.

– Men, säger han, de som inte tillhörde motståndsrörelsen när de greps och fördes till Abu Ghraib eller något av de andra fängelserna kommer definitivt att göra det när och om de kommer därifrån.

Mohamad Tareq drar en skarp

gräns mellan motståndsrörelsens kamp mot ockupationen och de spektakulära attackerna på civila, moskéer och marknader. Ansvaret för dessa menar han ligger hos de miliser som tränats och finansierats av USA och som dödar, sprider skräck och underblåser de etniska motsättningarna. Ytterst håller han USA ansvarigt för dessa grupper, och på en punkt är han glasklar: Ockupationsmakten låg bakom sprängningen av den Gyllene moskén i Samarra.

– Titta på hur den sprängdes, det var ett arbete gjort av proffs. Att aptera sprängladdningarna bedömdes ha tagit tolv timmar – precis den tid som moskéområdet var avspärrat av amerikanerna innan dådet ägde rum.

Mohamad Tareq menar att detta inte är enskilda händelser utan att de bildar ett mönster i vilket iranska, brittiska och israeliska agenter samarbetar med USA.

De skyldiga går fria

– Varför grips aldrig milisens män av de hundratusentals amerikanska soldaterna? Varför tillåts de grupper man importerat och utbildat utföra terrorattentat? Frågar sig Mohamad Tareq, och hans svar är att det sker för att ge amerikanerna en anledning att stanna kvar i landet och för att de ska kunna hävda att det irakiska motståndet består av terrorister.

Om falska profeter som påstår sig tala i shiiternas namn och som uppmanar till förstörelse av sunnimoskéer har han en bara en sak att säga:

– De representerar inte shia – bara ockupationsmaktens intressen.

Som rapportör för de mänskliga rättigheterna är uppskattningar av antalet döda irakier något Tareq ofta får frågor om. Den mest kända rapporten är den som beräknar antalet döda, både civila och soldater till 100 000. Men Tareq är skeptisk även till denna rapport.

– Det finns inga bra siffror. USA förhindrar bra och oberoende undersökningar om vad kriget kostar, enligt Tareq.

Han berättar att chefen för bår-

När FN:s rapportör för mänskliga rättigheter drogs tillbaka beslutade 26 irakiska organisationer att själva övervaka de mänskliga rättigheterna. Som sin rapportör utsåg de Mohamad Tareq från den numera omringade staden Falluja. Här visar han det ID-kort som USA utfärdat för att kontrollera invånarna.

huset i Bagdad rapporterade att de fått ta emot 1600 döda varje månad sedan krigsutbrottet. Det skulle innebära 57 600 döda i bara Bagdad. Den chefen har precis som Tareq fått fly landet. Att fastställa dödsorsaker gillas inte av ockupationsmakten.

De oberoende irakiska människorättsorganisationer som Tareq är samordnare för anser att det är över 300 000 irakier som dött av

kriget och ockupationen. – Amerikanerna är rövare. De plundrar vårt land.

MARTIN SCHIBBYE

■ Intisar Al Obady, läkare från Bagdad, gästade Sverige samtidigt som Mohamad Tareq. En intervju med henne publicerades i Proletären nr 14 och kan läsas på www.proletaren.se

Nepals kung Gyanendra försöker splittra proteströrelsen

De nepalesiska maoisterna avvisade på tisdagen kung Gyandendras beslut att återinsätta parlamentet

Kungen tvingades efter massiva protester från stora folkmassor att återinsätta parlamentet som upplöstes år 2002. Men maoistledaren Prachanda sa i ett uttalande att kungen vägrat ge efter för demonstranternas krav.

Maoisterna kallar kungens uttalande för skamligt och menar att det är en del i konspirationen mot det nepalesiska folket. Maoisterna utropade en blockad mot Katman-

Maoisterna dömer ut utspelet från den kung Gyanendra.

du och andra distriktscentra i Nepal. Prachanda uppmanade till fortsatta fredliga gatuprotester

ända tills det beslutas om allmänna val till en konstituerande församling som får i uppdrag att skriva en ny konstitution för Nepal.

Parlamentariker backar

Det var inför utsikten att mötas av ännu större protester på tisdagen som kungen i ett kort tv-tal sade att parlamentet omedelbart kommer att inkallas. Gyanendra kommenterade i övrigt inte maoisternas och sju-partialliansens krav på val till en konstituerande församling. Han hänvisade dock till sju-partialliansen i sin lilla eftergift till massrörelsen. Hycklande be-

klagade han de som många människor som dödsats av hans egna säkerhetsstyrkor.

De sju parlamentariska oppositionsparterna välkomnar troligen kungen tal. Enligt nyhetsbyråer har en stor demonstration på tisdagen avlysts.

Eftersom protesterna vuxit mycket snabbt och dragit in stora folkmassor utanför det existerade partisystemet har de största parlamentariska partierna, Kongresspartiet och Nepals kommunistiska parti – Förenade marxist-leninisterna, försökt att begränsa massrörelsen så att den inte ska omfatta krav som kräver djupare förändringar av det feudala nepa-

lesiska samhället. Protesternas omfattning skakade nämligen inte bara om kungahuset utan även de parlamentariska partierna.

Det är ingen tvekan om att Indien, EU och USA agerat i kulisserna för att få kungen att backa för att ge den parlamentariska oppositionen att utropa seger för att lägga locket på krav på verklig social och demokratisk förändring.

Det var i februari förra året som kungen gav sig diktatoriska befogenheter, vilket mötts av ett ökat folkligt motstånd.

ERIK ANDERSON

erik.anderson@kommunistiskapartiet.org